



Thứ năm ngày 2 / 1 / 2020 – cái máy ủi ...

Tôi đã nghĩ đến “**cái máy ủi**” này khi ở trong cuộc trao đổi giữa ông Gioan Baotixita và những người có những thắc mắc về ông (Gio 1 , 19 – 28)...Tại sao vậy ? Đơn giản vì – cũng như “**cái máy ủi**” – ông Gioan Baotixita làm công việc “**dọn đường**”...

Bạn biết rồi đây : khi muốn có những con đường để mà đi...thì “cái máy ủi” được tận dụng để moi, để móc, để gạt, để san mọi thứ đất, đá, gốc, gác... Và “cái máy ủi” gầm, gừ, lui, tới, xoay, trở... Cứ đọc lại Tin Mừng ở giai đoạn đầu đời trần thế của Đức Giê-su đi, bạn sẽ thấy “**cái máy ủi Gioan Baotixita**” liên tục hoạt động... Vì thế mà ông được gọi bằng hai ba cái Tên rất quen thuộc: Gioan Tiên Hô – Gioan Tẩy Giả...

“**Cái máy ủi**” để **dọn đường** ấy – trong hôm nay – là bạn và tôi...

Bạn hãy nghe M. Pomilio (1921-1990) – nhà văn, người viết tiểu luận và nhà báo người Ý – suy nghĩ về việc “**dọn đường**” nhé :



Đức Ki-tô chẳng còn đôi tay,
Người chỉ có đôi tay của chúng ta
để thực hiện công trình của Người ngày hôm nay...

Đức Ki-tô chẳng còn đôi chân,
Người chỉ có đôi chân của chúng ta
để đến với con người...

Đức Ki-tô chẳng còn tiếng nói,
Người chỉ có tiếng nói của chúng ta
để công bố về Người...

Đức Ki-tô chẳng còn sức lực,
Người chỉ có sức lực của chúng ta
để hướng dẫn nhân loại đến với Người...

Đức Ki-tô chẳng còn những bản Tin Mừng
để con người đọc lên
Nhưng **tất cả những gì chúng ta làm
qua lời nói và hành động :**
Đó chính là Tin Mừng được viết ra...



Lm Giuse Ngô Mạnh Điệp